

رویارویی سیاست‌های پهلوی با ایمان عمومی ایرانیان

۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۵ ساعت ۱۵:۵۶

اقدامات محمدرضا پهلوی در جایگزینی نمادهای باستانی با شعائر اسلامی، از جمله تغییر تقویم و برگزاری جشن‌های درباری در ماه رمضان، نه تنها موجب شکاف عمیق با جامعه مدنی شد، بلکه حتی واکنش منفی و شماتت متحدان دیپلماتیک و سفارای خارجی را نیز به همراه داشت.

سیاست‌های فرهنگی و مذهبی محمدرضا شاه پهلوی در دهه‌های پایانی سلطنت تضاد میان تظاهرات مذهبی صوری شاه و اقدامات ساختاری او انگیزه‌های نهفته در پس برگزاری جشن‌های شاهنشاهی و انتصابات سیاسی‌مذهبی وی را نمایان میکند: «محمدرضا در عین حال که به صورت خفیف در موارد متقاضی، تظاهر به اسلام میکرد با احیای مذاهب منسوخه و باطله در قالب برگزاری جشن‌های مذهبی اقوام پیش از اسلام در کاخ سلطنتی و واگذاری مدیریت جشن به همسر کذایی خود و پذیرائی بخش پایانی با شرابه‌های سفارشی وارداتی از فرانسه، آنهم در وسط ماه رمضان سفرای ممالک عربی را به تحریم و سفیر ارباب سابق خود را به اظهار نفرت و شماتت وا می داشت! سرانجام هم تاریخ مبدأ هجرت نبوی (ص) را که نشانه دل‌بستگی ملت به اسلام بوده است، از رسمیت حذف و بجای آن تاریخ شاهنشاهی قبل از اسلام را رسمیت بخشیده و بدین ترتیب کاری ترین ضربه را بر باقیمانده اسلام وارد کرده بود. به اعتراف همه اربابان خارجی و عمال داخلی او، طرح مستمر نام پادشاهان قبل از اسلام و برگزاری جشنهای دو هزار و پانصد ساله در کنار قبر کورش هدفی جز اسلام زدایی از جامعه ایرانی را تعقیب نمی کرد و همزمان انتخاب امثال ایادی به عنوان پزشک مخصوص و تقویت فرقه ضاله تا نصب فلان یهودی صهیونیست در رأس رادیو تلویزیون و تقویت اقتصادی آنان انگیزه ای جز همان هدف شوم نداشت. محمدرضا هرگز جز به مشروطه و حکومت مردم بر مردم نخواند امام هیچوقت اجازه نداد نمایندگان مردم به مجلس راه یابند و به اعتراف خود او، لیست نمایندگانی که باید صندلی های پارلمان ایران را اشغال کنند از سفارتخانه های اربابهای خارجی نازل می شد.»

منبع: فخر روحانی، اهرمها سقوط شاه و پیروزی انقلاب اسلامی، نشر بلیغ، ۱۳۷۰، ج ۱، ص ۸۱.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۵۰۳۲۱/ایرانیان-عمومی-ایمان-پهلوی-های-سیاست-رویارویی>